

Jennifer Elise Foerster

Árny versek

[SHADOW POEMS]

[részlet]

Úgy tűnt, a háború a végéhez közeledik.

A még el nem hurcolt névtelen emberek
a nyári szárazságra hagyták termésüket.

Íjjal szájukban, észrevétlenül haladtak,
pisztrángért, kristályért gázoltak át a folyón,
a keleti domboldalon sűrű venyige.

A napfelkeltét figyelve utaztak napokig,
a nádasban elveszve mindent hallottak.

Földigilisztát, mennydörgést,
tegnapi mohát,

a reggel türelmes partjait.

Ereklýe

[RELIC]

Egy atlasz
az álmom alapzatán.
Félig lehunytt szemhéjam –
fekete szárny.
Éles tollakat mártottam
az éjszaka szájába.
Molylepkék özönlöttek
ki torkomból.
Tolltakarót húztam
csontvázamra,
és felébredtem.
Amerika térképe
lobogott a sötétben.
Egyszer azt álmodtam,
hogy ez majd az enyém lesz,

anyám,
aki a mezőn keresztül
még mindig követi a varjakat.
Kezében
nővérem apró keze,
én a mellén,
temetési takaróban.

Repülés

[FLIGHT]

Gyerekként összes
képzeletbeli barátomat kihajítottam
egy gyorsan haladó vonat ablakán.
Mert érezni akartam kinyíló öklömet,
amikor felszabadítom őket,
ahogy mindegyikük teste
a mellékvágánynak csapódik,
a belsejük: hóként
szóródik szét a szélben,
a kis fejecskéik keresztül
gurulnak a sárga síkságon.

Mert azt hittem, visszatérnek.
De azóta egyikük sem tért vissza.
Még azok sem, akiket nem szerettem.

GYUKICS GÁBOR FORDÍTÁSA

Eavan Boland

Karantén

[QUARANTINE]

A legrosszabb óra volt a legrosszabb évben,
a legrosszabb korszak legkeményebb telén.
Egy ember elindult a dologházból a feleségével.
Gyalog mentek – mindketten gyalog – észak felé.

A nő beteg volt az éhezéstől, nem bírta az iramot.
A férfi fölemelte és a hátára vette.